

SÁGI GYÖRGY

1920. április 24. Adony, Fejér vármegye – 1983. január 30. Budapest

FŐBB TISZTSÉGEI

Az MSZMP KB tagja

1957. június 29–1962. november 24.

PÁLYÁJA

Apja, Sági György kőművessegéd volt, anyját Baranyai Teréznek hívták. Szerszámlakatos szakmát tanult, 1941-től a Weiss Manfréd Acél- és Fémművekben dolgozott Csepelen. 1942-ben kapcsolatba került az akkor még törvényen kívüli kommunista párttal. A legálissá vált Magyar Kommunista Pártba a front elvonulása után lépett be, beválasztották a gyári pártvezetőségbe, a csepeli pártbizottságba és a helyi képviselőtestületbe. A gyárban később gyártmányfejlesztő beosztásba került, s megtették a munkásfiatalok érdekvédelmi szervezete, a Szakszervezeti Ifjúságmozgalom üzemi titkárává is.

1949-ben szakérettségit tett, 1953-ban a Budapesti Műszaki Egyetem esti tagozatán, a gépgyártás-technológia szak hidegtechnológia ágazatán gépész szakmérnöki oklevelet szerzett. Ezután kinevezték a Rákosi Mátyás Vas- és Fémművek Szerszámgépgyára üzemi főmérnökévé. Később számos vezetői poszton megfordult az előbb decentralizált, majd 1963-ban egy trösztben egyesített, 1956 után ismét nevet változtatott csepeli gyárkomplexumban: volt termelési igazgató, személyzeti és szociális vezérigazgató-helyettes, a Motorkerékpárgyár vezetője; nyugdíjba vonulása előtt a Csepel Vas- és Fémművek intézetvezetői tisztét töltötte be.

A Magyar Szocialista Munkáspárt 1957. júniusi országos pártértekezletén a Csepeli Szerszámgépgyár üzemi főmérnökeként bekerült a Központi Bizottságba, amelyből 1962. decemberben, a VIII. pártkongresszuson maradt ki. 1963-tól a Vas-, Fém és Villamosenergia-ipari Dolgozók Szakszervezete központi vezetőségének tagja volt.

IRODALOM

Sági György 1920–1983. *Csepel*, 1983. február 4.

Budapesti közéleti névmutató, 1945–1950. A budapesti nemzeti bizottságok és népfrentbizottságok tagjai.

Az anyagot gyűjtötte és összeállította Halasi László. Budapest Főváros Levéltára, Budapest, 1988. 176.